
حقوق و صنعت

(۴)

فصل دوم

استقرار صنعتی در کارخانه

بدلیل توسعه مستمر ماشینیسیم و خطری که میتواند از بکاربردن ماشین‌های ناقص یا تصدی کسانی که بدون اطلاعات کافی آنرا مورد استفاده قرار میدهند ناشی شود و همچنین بدلیل اضطرابات خاطر و اشتغالات ذهنی موجود در همه کشورهای جهان و بمنظور رفع یا تقلیل خطرات ماشین مقررات زیادی برتجهیزات فنی کارخانه حکومت میکنند.

آلمان:

رئیس مؤسسه تولیدی موظف است که مراکز کار، وسایل صنعتی، ماشین‌ها، ابزارها و ملزومات را مرتب و تحت نظم نگاه دارد و بهره‌برداری از آنها را بنحوی تنظیم کند که برحسب نوع مؤسسه زندگی و سلامت کارگران موردحمایت قرارگیرد. مثلاً ضمن مقرراتی که مربوط به جزئیات است حمایت کسانی که با ماشین‌ها کار میکنند، پیشگیری آتشیسوزی، روشنائی و هوای کافی محل کار و نظائر اینها تأکید شده است.

بعلاوه حمایت در برابر حوادث مبتنی برمقررات دوره امپراطوری در مورد بیمه‌هاست که مربوط به بیمه اجتماعی^۱ بویژه بیمه حوادث میباشد. بیماری ناشی از حرفه نیز بمتابیه حادثه کار است^۲ و اقدامات مربوط به بیمه و خسارت ممکن است از طریق قضائی صورت گیرد.

جمعیت‌های مربوط به شغل که بنا بر مقررات دوره امپراطوری تشکیل شده‌اند و جمعیت‌هایی که در آن کارفرمایان و کارگران شرکت دارند، تعلیمات لازم برای

۱) بیمه اجباری قانونی.

۲) فرمان (ordonance) در مورد بیمه‌های مربوط به حرفه

پیشگیری حوادث و دستورات کلی را منتشر میکنند.
همچنین در فدراسیون‌ها و لاندرها^۴ تعلیمات دولتی در مورد امنیت کار وجود دارد.

طبق مقررات دوره امپراطوری، باید در مؤسسات مأموران ایمنی گمارده شوند، بازرسی کار از طرف دولت بوسیله گروه‌های پزشکی و ناظران فنی انجام میگیرد و ایمنی کار مراعات و مراقبت میشود.
حکومت فدرال همه ساله در مورد پیشگیری حوادث گزارش بسیار کاملی با آمارها، تحلیل‌ها و تجربه‌های بدست آمده^۵ به پارلمان تسلیم میکند.

انگلستان:

مانند قانونگزاری مربوط به عبور و مرور، این تمایل وجود دارد که تکالیف سختی بمنظور ایمنی بر مردم تحمیل شود که سرپیچی از آنها خودبخود موجب محکومیت به پرداخت جریمه یا تأدیة تاوان به زیان دیده باشد بدون اینکه به متخلف از قانون اجازه داده شود از وضع استثنائی یا حالت اجبار استفاده کند.
با اجرای قانون کارخانه‌ها^۵ که راجع به بهبود و ایمنی محیط کار و بهسازی شرایط کار در کارخانه است کارفرما وظیفه مسلم دارد که وسایل امنیتی در ماشین‌های خطرناک کار بگذارد.

تفسیر و توجیه دقیقی که دادگاهها از این مقررات بعمل می‌آورند گاهی باین نتیجه منجر شده است که به منظور عدم تخلف از قانون و ضمانت اجرای رعایت مقررات، بهره‌برداری از ماشین بدون وسیله امنیتی متوقف میگردد.

قانون مورخ ۱۹۶۱ دو قانون ۱۹۳۷ و ۱۹۴۸ را تأیید میکند و وظیفه مربوط به کارفرما را دایر بر تهیه یک سیستم کار مطمئن توسعه میدهد و مقرر میدارد که اقدامات معقول بعمل آید تا کارگران بتوانند از وسایل امنیتی دایر شده بوسیله کارفرما استفاده کنند.
قانون مذکور تجویز میکند که مقررات در مورد حقوق مربوط به بهره‌برداری، ماشین‌ها، ابزارهای خطرناک دقیقاً اجرا گردد.

این مقررات و نیز قوانین موضوعه تا سال ۱۹۶۳ در مورد کارگران دکانها، انبارها، دستگاههای سردکننده^۶ و مهمانخانه‌های کوچک اجرا نمیشد ولی در سال مزبور در مورد بنگاههای خیریه، انبارها، و دستگاههای سردکننده که از بعضی از توصیه‌های کمیته گاور^۷ استفاده میکردند اجرا گردید.

(۳) dander یا اتحادیه‌های منطقه‌ای.

4) données d'experience.

(۵) Factories acte مصوب ۱۹۶۱.

6) Installations ferroviaires.

7) Gowers.

بلژیک:

قانون ۲۴ دسامبر ۱۹۰۳ رژیم خاصی را برای جبران خسارت ناشی از حوادث کار ایجاد کرده است که مبتنی بر مفهوم خطر ناشی از شغل کارفرما می‌باشد. باین معنی که این حوادث به عنوان نتیجه احتراز ناپذیر هرگونه فعالیت صنعتی و فنی و بطور کلی هر نوع فعالیت اقتصادی تلقی می‌شود.^۸

این قانون برای نخستین بار در حقوق بلژیک مفهوم مسئولیت بدون تقصیر^۹ را ایجاد کرده است. باین معنی که هرگاه در شرایط معینه بوسیله قانون، به کارگری که بر اساس قرارداد کار، خدمت میکند عارضه جسمانی روی دهد خسارت‌های تعیین شده بوسیله قانون بر عهده کارفرماست بدون اینکه کارگر مذکور اثبات کند که حادثه ناشی از کار در نتیجه تقصیر کارفرما یا همکاران او بوده یا در اثر نقص وسایل پیش آمده است.

قانون ۲۴ دسامبر ۱۹۰۳ بارها مورد اصلاح قرار گرفته است. قلمرو اجرای آن که در اصل فقط شامل کارگران کارخانه بود در حال حاضر شمول آن نسبت به همه کارگرانی که بر اثر قرارداد کار خدمت میکنند توسعه پیدا کرده است تا جائیکه کارگران مهمانخانه‌ها، خدمتکاران، شاگردان و نظائر این گروه مشمول آن هستند. بعلاوه بعد از ۱۹۴۵ یک تصویبنامه قانونی مقرر میدارد که حوادثی که برای کارگر در راه آمدن به کارخانه و برسرکار^{۱۰} اتفاق می‌افتد مانند حوادث کار بمعنای اخص مستلزم جبران خسارت است.

ابداعات دیگری که بوجود آمده در اصول موضوع تغییری نمیدهد بلکه بیشتر مربوط است به ضریب جبران خسارت و قواعد فنی محاسبه آن.

کارگر میتواند، پیش یک بیمه‌گر، حق خصوصی مورد قبول واقع شده خود را در این مورد، بسود خود بیمه کند. این بیمه اجباری نیست و برای رژیم حوادث کار، تشکیلاتی مشابه تشکیلات تأمین اجتماعی^{۱۱} بوجود نیامده است.

احکام اجرائی زیادی صادر شده است که در میان آنها حکم شاهی ۹ ژوئیه ۱۹۵۸ و ۱۸ ژانویه ۱۹۶۴ قابل ذکر است و این احکام فهرست بیماری‌ها و عارضه‌های ناشی از شغل را که مستلزم جبران خسارت است ارائه میدهند.

فرانسه:

آقای گاردیا^{۱۲} گزارش میدهد که با ایجاد تأمین اجتماعی در سال ۱۹۴۵ مفهوم «پیشگیری»^{۱۳} به مفهوم «ترمیم»^{۱۴} تقدم پیدا کرد.

۸) ایجاد محیط خطر بوسیله کارفرما یا Théorie de Risque

9) Reponsabilité sans faute.

10) Chemin du travail.

11) Sécurité sociale.

12) Me. De Gardia.

13) prévention.

14) réparation.

قانونگذار خواسته است که عمل پیشگیری را به همه عوامل تولید: کارفرماها، مهندسان، کارگران، سازمانهای سندیکائی شامل سازد. همچنین هدفش این بود که رابطه منظم صمیمانه‌ای در میان سازمانها و اداراتی که به حل و فصل مسائل مربوط به کار اشتغال دارند ایجاد کند.

در فرانسه سازمانهای تأمین اجتماعی متعددی وجود دارد که نقش آنها به قرار زیر است:

الف - صندوقهای ملی تأمین اجتماعی - صندوقهای ناحیه‌ای تأمین اجتماعی، در حوزه خود، به جمع‌آوری اطلاعات میپردازند تا آمار حوادث را با توجه به علل وقوع، تکرار و شدت آنها تهیه کنند.

این آمارها بوسیله صندوق ملی تأمین اجتماعی جمع‌آوری میشود و همه ساله به اطلاع وزارت کار و سازمان تأمین اجتماعی میرسد.

صندوقهای ناحیه‌ای مسائل پیشگیری را که ازین اطلاعات بدست میآید بررسی میکنند. آنها حق دارند که بوسیله مهندسان مشاور و افرادی که امور مربوط به تأمین را بازرسی و نظارت میکنند همه پژوهشها و تجسسات مفید را نسبت به شرایط بهداشت و تأمین در مؤسسات بعمل آورند.

برای تأمین مؤثر بودن عمل آنان، قانون اختیار واقعی بآنها تفویض کرده است: این صندوقها نه تنها میتوانند کارفرمائی را بطور فردی به انجام اقدامات پیشگیری دعوت کنند بلکه میتوانند با وضع مقررات عمومی، در حوزه خود از همه کارفرمایان بخواهند که برخی از اقدامات پیشگیری را انجام دهند. میتوانند کارفرمائی را که باین دستور توجه نکند به پرداخت سهمیه اضافی ملزم کنند. در مقابل میتوانند نسبت به کارفرمایانی که در پیشگیری تلاش همیشگی میکنند با تخفیف در سهمیه پاداش دهند.

صندوقهای ناحیه‌ای برای تشویق ابتکارات درمورد پیشگیری دارای اختیارات مالی نیز میباشند و پاداشهایی به رؤسای مؤسسات یا کارگرانی که عمل برجسته‌ای انجام داده‌اند اعطاء میکنند.

این صندوقها وامهایی با بهره کم به مؤسسات میدهد تا آنها بتوانند از لحاظ تأمین حمایت بهتر و بیشتر کارگران دست به بهسازیهای لازم بزنند.

در پایان باید باین نکته توجه کرد که صندوقهای ملی تأمین اجتماعی موظف اند که صندوقهای ناحیه‌ای را در مورد پیشگیری و اداره کردن صندوق پیشگیری حوادث هم‌آهنگ سازند.

ب - مؤسسه ملی تأمین برای پیشگیری حوادث کار و بیماریهای ناشی از شغل - این مؤسسه ۱۵ اولا مرکز مطالعات و تحقیقات و ثانیاً مرکز اسناد و اطلاعات میباشد. از سال ۱۹۴۹ مؤسسه مزبور مجله ماهانه «کار و تأمین» را منتشر میکند که وظیفه اصلی آن عبارتست از اینکه کارفرمایان را در جریان آخرین پدیده‌های

(۱۵) مؤسسه‌ای که بسال ۱۹۴۷ تحت حمایت صندوق ملی تأمین اجتماعی بوجود آمد.

فنی مربوط به تأمین کارگران قرار دهد.

ج - کمیته‌های بهداشت و تأمین - این کمیته‌ها در داخل مؤسسات کار تشکیل شده‌اند. وظیفه آنها عبارتست از اینکه به مراعات مقررات کمک کنند و در بهبود شرایط بهداشت و تأمین کار مشارکت نمایند.

تأسیس این کمیته‌ها در مؤسسات صنعتی که معمولاً پنجاه نفر مزدبگیر دارد، مؤسسات تجاری، ادارات عمومی، وزارتخانه‌ها، حرفه‌های آزاد، شرکت‌ها، اتحادیه‌های صنفی و بنگاههایی که در آنها معمولاً دست‌کم پانصد نفر مزدبگیر کار میکنند الزامی است.

کمیته بهداشت و تأمین تشکیل میشود از رئیس مؤسسه یا نماینده او که ریاست کمیته را عهده‌دار است، نماینده‌ای که مأمور نظارت بر مسائل تأمین است و در صورت نبودن او یک نفر مهندس صلاحیت‌دار، پزشک مؤسسه، مشاور کار و چند نفر نماینده شخصی که تعداد آنها برحسب تعداد مزدبگیران مؤسسه تغییر میکند.

د - اداره دولتی بازرسی کار - بازرس کار مأمور دولتی است که وظیفه او عبارتست از مراقبت در رعایت مقررات پیش‌بینی شده در خصوص تأمین و بهداشت کارگران که از طریق توصیه یا صدور دستور به کارفرمایان صورت میگیرد. همچنین در صورتیکه صندوق‌های ناحیه تأمین اجتماعی از آنها بخواهند در اجرای مقررات دخالت مینمایند.

البته بازرسان کار میتوانند دست به اقدامات قضائی بزنند و در دادگاه بخش کارفرمایانی را که مقررات پیش‌بینی شده در مورد تأمین و بهداشت را مراعات نکنند محکوم سازند.

مقررات تأمین و ترمیم - پس از ذکر مؤسسات تأمین اینک میپردازیم به قواعد و اصول تأمین و جبران خسارات ناشی از حوادث کار:

قانون نهم فوریه ۱۸۹۸ در مورد جبران خسارات ناشی از حوادث کار اصل مسئولیت قانونی کارفرما را ملاک و ضابطه مقررات قرارداده است و اصولاً مسئولیت فردی کارفرما مطرح نمیشود.

کتاب چهارم قانون تأمین اجتماعی که در این مورد حکومت دارد اولاً نسبت به حوادث کار بمعنای اخص ثانیاً نسبت به بیماریهای ناشی از مشاغل قابل اعمال است. این بیماریها در فهرست مشخصی که در شرایط تعیین شده بوسیله قانون تنظیم شده ذکر گردیده‌اند.

در قانون تأمین اجتماعی، حادثه‌ای که در نتیجه انجام کار یا بمناسبت کار ایجاد شده باشد صرف نظر از علت آن حادثه کار تلقی شده است.

دعاوی مربوط باین امر که آیا حادثه بمناسبت کار ایجاد شده است یا خیر فراوان است.

قانون تأمین اجتماعی حادثه‌ای را که در مدت سکونت در محل کار اتفاق افتاده

باشد و یا حادثه‌ای را که در ضمن اقدامی حادث شده باشد که در آن ادامه کار بدلیل نفع شخصی یا امری مستقل و جدا از شغل قطع یا منحرف نشده حادثه کار می‌شناسد. جبران خسارت شامل الزام به تأدیه جنسی و الزام به تأیید نقدی است و این الزام، همانطور که گفته شد، اصولاً به خطای ناشی از کارفرما یا مجنی‌علیه و زیان دیده ارتباط ندارد.

با اینهمه قانونگذار به لحاظ توجه زیادی که به پیشگیری معطوف داشته مقررات سختی نسبت به نتایج خطای شدید وضع کرده است.

خطای شدید یا نابخشودنی خطائی فوق‌العاده خطرناک و ناشی از فعل یا ترک فعل است که مرتکب علم به عواقب وخیم آن نداشته و با علت تبرئه‌کننده همراه نباشد. باین توضیح که خطای شدید با این امر که در آن عامل عمد وجود ندارد از خطای عمدی تمیز داده میشود.

هرگاه حادثه بوسیله شخصی غیر از کارفرما یا مباشرهای او حادث شود افراد ذینفع حق دارند طبق قواعد حقوق عمومی از عامل حادثه زیان وارده را مطالبه کنند مشروط بر اینکه زیان مذکور با اجرای مقررات مربوط به حوادث کار جبران نشده باشد.

این موضوع، عملاً، هنگام بروز حادثه رانندگی در موقع حرکت کارگر یا ماشین سرویس کارخانه بوسیله شخص ثالث ایجاد میگردد و مقررات جبران خسارت اجرا میشود. در این صورت کارگری که صدمه دیده یا از کارافتادگی موقت یادائمی پیدا کرده از مرتکب خطا جبران خسارت را میتواند بخواهد زیرا زیان دیده از حادثه‌ای است که در راه انجام کار بوجود آمده. و چون جبران خسارت از ناحیه مرتکب خطا همه زیان او را ترمیم نمیکند کارفرما هم مکلف به ترمیم است. در این حال قانون کار تکلیف کارفرما را روشن کرده و کارگر صدمه دیده برای جبران خسارت ناشی از حادثه رانندگی بر علیه مرتکب خطا نیز میتواند اقامه دعوی کیفری یا مدنی کند و غرامت زیان وارده یا خسارتی که به لحاظ از دست دادن سلامت یا زیبایی باید پرداخت شود مطالبه نماید.

یونان:

کارخانه‌ها باید، در برابر تجهیزات ماشین، کارگران را در برابر همه خطرات زندگی و سلامتی و تمامیت جسمی تأمین کنند. قانون بدین‌منظور مقرراتی پیش‌بینی کرده. پیش از همه برای تجهیزات صنعتی و استقرار کارخانه کسب اجازه قبلی ضرورت دارد. مقامات صلاحیت‌دار نسبت باینکه تجهیزات صنعتی طبق مقررات قانون انجام شده یا خیر نظارت و بازرسی میکنند.

همچنین در مدت کار کارخانه را تحت نظر میگیرند^{۱۶}.
تدابیر دیگری طبق آئین‌نامه برای حمایت حیات و سلامتی کارگران پیش‌بینی شده است. خاصه در مورد کارگران برق و مکانیک شرایط لازم برای تصدی این مشاغل تعیین گردیده^{۱۷}.
طبق قانون نظام تجهیزات مکانیک - الکتریک مشخص شده و مقرر گردیده است که مطالعاتی با تأیید قبلی مقامات صلاحیت‌دار که بر فعالیت این تجهیزات نظارت دارند انجام گیرد^{۱۸}.
رعایت این قوانین و مقررات را پلیس، اعضای گروه مراقبت و مأموران وزارت کار کنترل میکنند.
برای کسانی که نسبت به مقررات مربوط به تأمین کار تخلف می‌ورزند قانون ضمانت اجراء مقرر داشته است.
در موارد حوادث ناشی از شغل قانون (۱۹۱۵/۵۵۱) مسئولیت عینی یا مسئولیت بدون خطای کارفرما یا صاحب مؤسسه را تأیید میکند.

ایران:

قانون کار و قوانین مربوط به بیمه‌های اجتماعی بطور بسیار دقیقی مقررات حقوقی متعددی بنفع کارگران پیش‌بینی کرده است که دارای عناوین زیر میباشند:
آئین‌نامه سلامت و بهداشت در کارخانه.
آئین‌نامه کمیته‌های حفاظتی در کارگاهها.
آئین‌نامه زیانها و خطرات ناشی از کار.
مقررات مخصوص برای جلوگیری از آتش‌سوزی‌ها.
آئین‌نامه بهداشتی برای ساختمانهای کارخانه.
آئین‌نامه‌های مذکور در تمام شهرها و مراکز صنعتی اجرا میشوند.
کارگران، مکانیسین‌ها، مهندسان در همه جا در برابر خطرات و حوادث کار حمایت میشوند.
شورای عالی نظارت کار با دقت و مراقبت اجرای این مقررات را عهده‌دار است.

۱۶) قانون ۳۲۱۴/۱۹۵۵ - فرمان شاهی ۲۸ اوت ۱۹۵۸ - قانون ۴۴۷۹/۱۹۶۵ - قانون ۴۴۸۱/۱۹۶۵.

۱۷) قانون ۱۹۳۴/۶۴۲۲ - تصویب‌نامه قانونی ۱۹۳۴/۵۰۱ - قانون ۱۹۴۳/۸۸۶ - تصویب‌نامه قانونی ۱۹۴۶/۸۷۷ و ۱۹۴۹/۱۱۵۰ - فرمان شاهی ۱۹۶۵/۳۲۳ و ۱۹۵۵/۳۲۸.

۱۸) فرمان شاهی ۳۰ ژانویه و ۵ فوریه ۱۹۳۷ و ۱۲/۱۳ اوت ۱۹۴۸ و ۱۶/۱۷ مارس ۱۹۵۰ و ۱۱ مارس و ۹ آوریل ۱۹۵۵ و ۱۹۶۳/۲۷۷.

ایتالیا:

طبق قانون ۹۲۹ سوم ژوئیه ۱۹۵۵ منشور اروپائی در ایتالیا به مرحله اجرا درآمده است.

ماده ۳ منشور مقرر میدارد که برای تأمین اجرای واقعی حقوق نسبت به تأمین و بهداشت کار طرفین متعاهدین متعهد میگردند:

۱- به وضع آئین نامه های تأمین و بهداشت.

۲- به وضع مقررات کنترل اجرای این آئین نامه ها.

۳- در صورت لزوم به مشاوره با تشکیلات کارفرمایان و کارگران در مورد تدابیر مربوط به اصلاح تأمین و بهداشت کار.

بر اساس این اصول در ایتالیا موافقت نامه ۱۸ آوریل ۱۹۶۶ در میان اتحادیه های کاری منعقد شد که بموجب آن اتحادیه های مرکزی بسیار عمده کارگران و کارفرمایان صنعتی چگونگی سازمانها و طرز عمل شوراهای داخلی را پیش بینی کردند. این موافقت نامه ها قواعد پیش بینی شده بوسیله توافق های ۸ مه ۱۹۶۳ را که مورد تصویب اتحادیه ها بود یکبار دیگر تأیید کرد.

ماده اول موافقت نامه ۱۹۶۶ شوراهای داخلی را مظهر نمایندگی کارگران مؤسسات در روابطی که با مدیریت مؤسسه دارند و نیز در اجرای وظائفی که بوسیله موافقت نامه مزبور مقرر گردیده معرفی میکند.

ماده ۳ تصریح میکند که در انجام وظائف نمایندگی انحصاری بمنظور اجرای جدی مقررات تأمین و سلامتی کار تنها شورای داخلی از میان سایر شوراهای حق دارد با مدیریت مؤسسه وارد مذاکره شود.

همچنین بمنظور اجرای قوانین و آئین نامه هایی که در مورد تأمین و سلامتی کار موجود است سازمانهای رسمی بوجود آمده اند که اینک بشرح اختیارات و وظائف آنها میپردازیم:

الف- *Ispettorato del Lavoro* که نسبت به جلوگیری و چاره جوئی و مراقبت فعالیت های پیش بینی شده در آئین نامه های مربوط به تأمین و بهداشت کار صلاحیت گسترده ای دارد. بطور کلی تشکیلات و اختیارات این سازمان طبق قانون ۶۱۷۲۲ و D.P.R. - ۱۹۵۲۰ مارس ۱۹۵۵ تعیین گردیده است.

اختیارات خاص سازمان مذکور عبارتست از مراقبت در اجرای قوانین اجتماعی و کنترل عمومی در مؤسسات صنعتی، تجاری، عمومی، کشاورزی و بطور کلی در هر جایی که عده ای زیر دست دیگران کار میکنند.

بعلاوه *Ispettorato* در نحوه فعالیت های پیش بینی و کمک های بهداشتی بکارگران مراقبت میکند و نسبت به مقرراتی و انضباطی کردن فعالیت مراقبتی اعمال شده بوسیله مؤسسات بسیار عمده تأمین اجتماعی صلاحیت دارد و این امر بمنظور اجتناب از تکرار بررسی ها، اختلاف مداوای پزشکی، ایجاد موانع زیان بخش نسبت به پیشرفت تولید صورت میگیرد.

بـ L'ente Nazionale Prevenzione که طبق قانون ۱۹ دسامبر
Infortunusul Lavoro ۱۹۵۲ بشماره ۲۳۹۰ اداره میشود و اختصاراً به
Enpi موسوم است.

وظیفه این سازمان عبارتست از ترقی و توسعه و انتشار پیشگیری حوادث
کار و بیماریهای ناشی از مشاغل و سالمسازی محیط کار.

لذا در قسمت‌های مزبور به انجام مطالعات و تحقیقات میپردازد و در زمینه
پیشگیری حوادث کار حتی در آموزشگاهها به گسترش ترویج و تعلیم مبادرت میکند.
همچنین برای راهنمایی حرفه‌ای کارگران مؤسسات خاصی دایر میکند.

بعلاوه سازمان Enpi به نمایندگی مقامات صلاحیت‌دار یا بدرخواست ریاست
مؤسسات پژوهشهایی در مورد متداول کردن ماشین‌ها و اسباب و ابزار لازم بمنظور
تأمین امنیت و سلامت کار انجام میدهد.

بالاخره این سازمان به درخواست رؤسای مؤسسات به بررسی‌های طبی‌احتیاطی
متناوب اقدام میکند و به کنترل‌های پیش‌بینی‌شده طبق مقررات قانونی لازم‌الاجراء
در موردی که نوع خاص سرویسهای بهداشتی پیش‌بینی نشده است مبادرت میکند.

جـ L'associazione Nazionale Per il Controllo که طبق DL ۹ ژوئیه
۱۹۲۶ شماره ۱۳۳۱ بوسیله دولت ایجاد شده در پیشگیری حوادث ناشی از ترویج
و مورد استفاده قراردادن ژنراتورهای بخار مراقبت میکند.

دـ Il corpo delle Miniere که در صنعت معدنی فعالیت میکند و سازمان وابسته
به وزارت صناعت و تجارت است (ماده ۱. ر. د. ۱۰ مه ۱۹۴۳ شماره ۴۸۳).

هـ Ispettorati Della Motorizzazione Civile E del Transporti in
Concessione از سازمانهای محلی وابسته به وزارت حمل و نقل است و در راه
آهن و ترامواها در اجرای قوانین مربوط به پیشگیری حوادث کار مراقبت میکند.

قوانین پیشگیری - پس از شرح سازمانهای مربوط به تأمین سلامت کار اینک
به ذکر قوانینی که متضمن قواعد کلی پیشگیری حوادث کار هستند میپردازیم. قوانین
مزبور بشرح زیر است:

— R.P.D. ۲۷ آوریل ۱۹۵۵ شماره ۵۴۷.

— R.P.D. ۱۹ مارس ۱۹۵۶ شماره ۳۰۲.

— R.P.D. ۲۶ مه ۱۹۵۶ شماره ۶۸۹.

همچنین مقررات اختصاصی بشرح قوانین زیر پیش‌بینی شده است:

— R.P.D. ۷ ژوئیه ۱۹۵۶ شماره ۱۶۴ برای پیشگیری حوادث کار در ساختمان.

— R.P.D. ۲۰ مارس ۱۹۵۶ شماره ۳۲۰ برای پیشگیری حوادث کار و

بهداشت در کارهای زیرزمینی.

— R.P.D. ۲۰ مارس ۱۹۵۶ شماره ۳۲۱ برای پیشگیری حوادث و بهداشت

کارگران وسائط نقلیه در هوای متراکم.

— R.P.D. ۲۰ مارس ۱۹۵۶ بشماره ۲۲۲ برای پیشگیری حوادث و بهداشت کار صنعت سینما و تلویزیون.

و نیز قواعد کلی برای بهداشت کار در قوانین زیر پیش‌بینی شده:

— R.P.D. ۱۹ مارس ۱۹۵۶ بشماره ۶۰۳ مربوط به وسایل جراحی و دارو-سازی که بوسیله ۲۸ M.D. ژوئیه ۱۹۵۸ و ۱۲ مارس ۱۹۵۹ تکمیل شده است.

— ماده واحده ۳۰ ژوئن ۱۹۶۵ بشماره ۱۱۲۴ بیمه اجباری حوادث برای کسانی که بامر تولید اشتغال دارند. و چون هزینه این بیمه بصورت سهمیه‌های اجباری از کارفرما وصول میشود لذا اصولاً مسئولیت مدنی مربوط به حادثه کار به عهده وی نمی‌باشد.

اینک برای توضیح مطلب مداخلات جدید و تعیین‌کننده قانونگذار ایتالیائی را در مورد مسائلی که بر اثر ترقی تکنیک مطرح شده است نشان خواهیم داد:
— قانون ۱۳ ژوئیه ۱۹۶۶ بشماره ۶۵۷ قرارداد بین‌المللی کار (OIT) را تصویب و بمرحله اجراء گذاشته است. این قرارداد در ۲۲ ژوئن ۱۹۶۲ پذیرفته شده و مربوط به مقاصد و اصول سیاست اجتماعی میباشد.

— قانون ۲۶ ژوئن ۱۹۶۵ بشماره ۷۱۷ کیفیات جدید مداخله دولت را در Mezzogiorno پیش‌بینی میکند (ماده ۱۹ و مواد بعدی مداخلات دولت را در پیشرفت تکنیک و توسعه داخلی آن در نظر گرفته است).

— R.P.D. ۲۷ مارس ۱۹۶۴ بشماره ۱۸۵ که مربوط به تأمین گسترش و حمایت بهداشت کارگران و مردم در بردبر خطرات تشعشعات اتمی ناشی از استعمال انرژی هسته‌ای در خدمت صلح میباشد.

— قانون ۱۴ ژوئیه ۱۹۶۵ بشماره ۹۶۳ در مورد مقررات ماهیگیری در دریا که متضمن کلیه قواعد حفظ نسل ماهی و فعالیت ماهیگیری میباشد.

— R.P.D. ۳۰ ژوئیه ۱۹۶۵ بشماره ۱۱۲۴ که حاوی ماده واحده مربوط به مقررات بیمه اجباری در برابر حوادث کار و بیماریهای ناشی از مشاغل است.

— R.P.D. ۲۷ آوریل ۱۹۵۵ بشماره ۵۴۷ و ۱۹ مارس ۱۹۵۶ بشماره ۳۰۲ که شامل مقررات مربوط به پیش‌بینی حوادث کار است.

لوگزامبورگ:

در مورد کارخانه‌ها دارای دو نوع مقررات احتیاطی است:

الف- طبق آئین‌نامه‌ای که مربوط به سال ۱۸۷۲ و راجع به «اسلوب اداره مؤسسات خطرناک و مضر برای سلامتی و مزاحم» میباشد مقررات مصوب بر حسب توسعه فن و صنعت مرتباً به مرحله اجرا گذاشته شده است.

کارخانه‌ها، کارگاهها، آتلیه‌ها، مغازه‌ها و نظایر اینها را که در صورت پیوست آئین‌نامه ذکر شده است تنها با اجازه مقامات اداری میتوان تأسیس کرد و یا از محلی به محل دیگر انتقال داد.

بدین منظور مؤسسات بسه طبقه تقسیم میشوند. برای دو طبقه اول اجازه مقامات اداری شهرستان لازم است و برای طبقه سوم پروانه بخش کافی است. در هر دو مورد از همسایگان و اشخاص ذینفع درباره مزاحم یا غیرمزاحم بودن مورد درخواست اجازه تحقیق میشود. مسلم است که این اسلوب مراقبت و تدابیر احتیاطی مؤثر و دقیقی را ایجاب میکند.

ب- بعد از سال ۱۹۰۱ تشکیلات بیمه اجباری در مقابل حوادث صنعتی و زراعتی تأسیس شده و آئین نامه کارگاهها بصورت رسمی درآمده است که ضمانت اجرائی آن مجازاتهای مالی است و منظور از این سازمانها حفظ تأمین سلامت محیط کار در بهره برداری معمولی از مؤسسات مختلف فنی و کشاورزی میباشد.

هلند:

در مورد پیش بینی حوادث کار و بهداشت صنعتی قانون ۱۸۹۵ حکومت دارد. این قانون در ۱۹۳۴ براساس احتیاجات روز کاملاً تغییر کرده و گسترش یافته است. باین معنی که در حال حاضر هرکاری که در چارچوب فعالیت يك مؤسسه است مورد حمایت قرار گرفته.

قانون به تعیین اصول کلی اکتفاء کرده و جزئیات امر در فرامین پادشاهی ۱۹ متعدد توضیح داده شده است.

این فرمانها متضمن مقررات متعدد از لحاظ خطرات گوناگون عمومی و خصوصی که با کار در مؤسسه ملازمه دارند میباشد.

قانون و لواحق آن در درجه اول به افزایش و حمایت جسمی و روحی کارگر توجه دارد. لذا مقررات آن فقط به لحاظ حوادث اتفاقی کار و بهداشت صنعتی نیست. بلکه مثلاً برای محدود ساختن مزاحمت های ناشی از سر و صدا و آلودگی هوا نیز میباشد.

البته به همه این مقررات فقط در محدوده مؤسسه عمل میشود.

باید خاطر نشان ساخت که طبق رویه قضائی جدید دیوان کشور اشخاصی هم که در خدمت مؤسسات نیستند میتوانند مدلل سازند که مقررات قانون مراعات نشده است و این امر آنها را مجاز میدارد که مدعی مسئولیت کارفرما باشند.

قانون بلحاظ توجه دقیقی که داشته برای کارفرما مسئولیت کیفری تعیین کرده است و مجازات آن سیصد فلورن جریمه تا حداکثر سه ماه زندان است.

اجرای این مقررات از طرف مأموران اداره بازرسی کار که تابع وزارت امور اجتماعی و بهداشت عمومی است مراقبت میشوند.

همچنین براساس قوانینی که مهمترین آنها قانون مربوط به حوادث کار ۱۹۲۱ است کارفرما و کارگزارانش در مقابل حوادث کار بیمه اجباری شده اند. به لحاظ این قانون، کارگر و احیاناً پدر و مادر وی وجهی دریافت میدارند که به دستمزد و درجه

عدم استطاعت آنها ارتباط دارد.
کارگر یا پدر و مادر او بطور کلی نمیتوانند کارفرمائی را که تعهدات خود را مطابق قانون مربوط به حوادث کار انجام داده است از لحاظ حقوق مدنی مسئول قرار دهند.
بالاخره قابل توجه است که نسبت به جریان عمل قانون و فرامین پادشاهی و راهنمائی اجرائی آنها و نظارتی که انجام گرفته هیچگونه شکایتی نشده است.

سوئد:

سوئد دارای قوانین پیشگیری حوادث کار وسیعی است که اهم مقررات آن بوسیله قانون ۳ ژانویه ۱۹۴۹ که مربوط به پیشگیری حوادث کار و بیماریهای ناشی از مشاغل است و بوسیله فرمانی که چگونگی اجرای این قانون را تعیین میکند بیان شده است.

سازمانهای اداری مرکزی و بخشها بویژه اداره پیشگیری صنعتی و بازرسی کار تخلف ازین مقررات را دقیقاً مراقبت میکنند و مسئولین را تحت تعقیب قرار میدهند.

همچنین قوانین مهمی در مورد بیمه حوادث کار و بیماریهای ناشی از مشاغل وجود دارد که عنصر اصلی آنها قانون ۱۴ مه ۱۹۵۴ بوجود آورده است.

سوئیس:

مجموعه مقررات قانونی مختلفی بطور کافی بر حمایت کارگران و صنعتگران کارخانه و کارگاهها نظارت دارد.

از جمله ماده ۶ قانون فدرال مربوط به کار قابل ذکر است که کارفرمایان را ملزم میکند که کلیه تدابیری را که، بنابر تجربه، ضروری تشخیص داده میشود و در وضع معمولی تکنیک باید اتخاذ گردد و به لحاظ شرایط مؤسسه برای حمایت حیات و سلامتی کارگران و حفاظت فنی و ممانعت از هر نوع بی نظمی لازم بنظر میرسد، مراعات کنند.

همچنین قراردادهای متعدد جمعی کار در سوئیس وجود دارد که کارفرما را ملزم میکند که اقدامات لازم برای پیشگیری بیماریها و حوادث انجام دهد.

قانون فدرال ۱۳ ژوئن ۱۹۱۱ در مورد بیمه امراض و بیمه حوادث، کلیه کارفرمایان را ملزم میکند که در بهره برداریهای صنعتی و فعالیت سایر مؤسسات اقتصادی و حرفه ای کارگران و کارمندان خود را در برابر عواقب حوادث کار و پرداخت غرامت بیمه کنند.

در سراسر کشور باید با سازمان مرکزی بیمه حوادث لوسرن^{۲۰} که مخصوصاً برای این منظور تأسیس شده قرارداد بیمه اجباری منعقد گردد.

20) idoin.

بدین ترتیب عملاً کلیه کارگرانی که در سوئیس با دستگاههای ماشینی و تجهیزات خطرناک سروکار دارند از لحاظ بیمه متناسب و فراخور ۲۱ تأمین هستند. در نتیجه تغییری که در سال ۱۹۶۳ در قانون مذکور (ماده ۶۸ بند ۳) داده شد از دست دادن شنوائی (کری کامل یا جزئی) که از سروصدای ماشین در بهره برداری از آنها ناشی شود به عنوان بیماری کار شناخته شده و موجب پرداخت قانونی خسارت بیمه میگردد.

متون قانونی مزبور و چند قانون دیگر، بطور کلی در سوئیس مردم، ساکنان خانه ها، کارکنان و کارگران در مؤسسات و در مقابل خطرات وسایل، تجهیزات، ماشین ها و دستگاهها و غیره را به بهترین وجهی حفاظت مینماید. از طرف پلیس ساختمان، بازرسان کار مربوط به دولت متحده و کانتون ها، اداره پیشگیری حریق و گروههای دیگر نظارت شدید به مقیاسی وسیع صورت میگیرد که مقررات قانونی بطور دقیق اجرا و رعایت شود.

21) La Centrale Suisse d'Assurance-accident Lucerne:

این سازمان بنام یکی از کانتون های سوئیس Jeune-adulte که در کنار دریاچه چهار کانتون قرار دارد و مرکز توریستی است نامیده شده.